

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. spółka z o.o. P. spółki komandytowej w W.
przeciwko P. B., K. P. i M. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lipca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 lipca 2018 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanych na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwani wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać stąd, że, po pierwsze, Sąd Apelacyjny przyjął wykazanie przez powoda przesłanki bezskuteczności egzekucji z majątku spółki, mimo że powód nie dysponował tytułem wykonawczym wydanym przeciwko spółce. Jednakże, wbrew twierdzeniom skarżącego, wcale nie ma jednolitego orzecznictwa Sądu Najwyższego, z którego miałby wynikać obowiązek dysponowania tytułem wykonawczym - wręcz przeciwnie, dopuszcza się wykazanie bezskuteczności egzekucji za pomocą dowolnych, dozwolonych prawem środków dowodowych. Niewątpliwie takim środkiem jest wyciąg z rejestru świadczący o tym, że spółka, z której majątku miałyby być prowadzona egzekucja, już nie istnieje, bo ją wykreślono z rejestru. Po drugie, zdaniem skarżącego niedopuszczalne jest dochodzenie roszczenia z art. 299 k.s.h. bez uprzedniego podjęcia działań prawnych przeciwko spółce z o.o. celem dochodzenia roszczenia. Tak jednak nie jest. Choć oczywiście jest zasadą wymaganie, aby wierzyciel spółki dysponował tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce, co z reguły oznacza, że wcześniej musi się toczyć postępowanie przeciwko spółce z o.o., to jednakże wyjątkowo, co wskazano trafnie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, Sąd Najwyższy dopuszcza brak tytułu egzekucyjnego, zwłaszcza wtedy, gdy, jak w stanie faktycznym tej sprawy, uzyskanie go jest niemożliwe wskutek wykreślenia spółki z rejestru. Po trzecie, niedopuszczalne ma być, zdaniem skarżącego, uwzględnienie roszczenia z art. 299 k.s.h., gdy wierzyciel nie dysponuje tytułem egzekucyjnym lub wykonawczym wydanym przeciwko spółce z o.o. Jak już jednak wskazano, tak nie jest. Skarga nie jest zatem oczywiście uzasadniona, bo niewątpliwie rozumowanie przyjęte przez Sąd II instancji jest logiczne i spójne, choć

rozpatrywana sprawa nie jest standardowa, bo dotyczy sytuacji, gdy dłużnik - spółka z o.o. został już wykreślony z rejestru w chwili, gdy toczy się postępowanie z art. 299 k.s.h. Nie można jednak Sądowi II instancji zarzucić popełnienia błędu w sztuce, a do tego zaskarżone orzeczenie jest trafne.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

jw